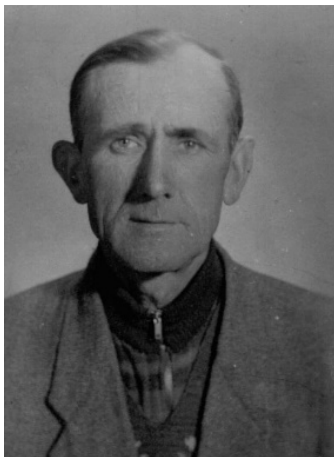

JAN CZWOJDRAK (1910-1995)

Urodził się 27 sierpnia 1910 roku w Oberhausen (Niemcy). Syn Józefa i Stanisławy z domu Markowska. Wraz z rodziną powrócił z Niemiec do Siedlca, gdzie ukończył Szkołę Powszechną. Pracował w miejscowym majątku jako robotnik rolny.

18 stycznia 1932 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 2. szwadronu 17. pułku ułanów w Lesznie. 12 października 1933 roku został przeniesiony do rezerwy. Trzykrotnie odbył ćwiczenia rezerwy. Przed wybuchem II wojny światowej zamieszkał w Czachorowie. Brał udział w kampanii wrześniowej jako żołnierz Batalionu Obrony Narodowej. Walczył m.in. pod Łęczycą i w Puszczy Kampinoskiej. W końcu września na wschód od Warszawy został wzięty do niewoli niemieckiej. Zwolniony z niej powrócił do Czachorowa, gdzie pracował w majątku Niemca.

Po wojnie zatrudniony był w PGR Czachorowo. W 1976 roku przeszedł na emeryturę. Od 1973 roku był członkiem ZBoWiD.

Zmarł 1 maja 1995 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Medal „Zwycięstwa i Wolności 1945” (1976), Medal „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939” (1982), Medal 10PL (1955), Odznakę Grunwaldzką (1973).

Informacje Stanisławy Czwojdrak – zbiory rodzinne. Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Książeczka Wojskowa Seria C nr 0457991 R KU Rawicz (13.12.1949).